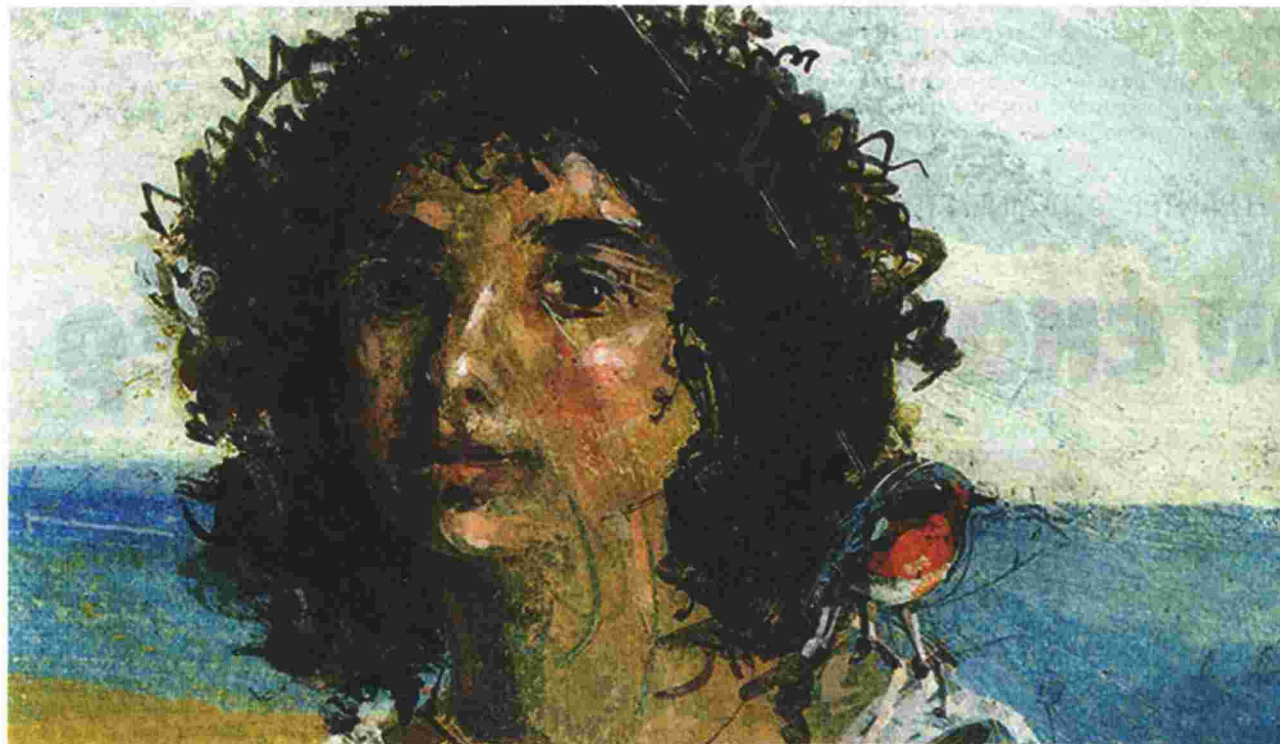

Ανθρώπινα

Από τον **ΓΙΩΡΓΟ ΚΙΟΥΣΗ** g.kiousis@eleftherotypos.net

ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ

«Το παιδί το καλοκαίρι χρειάζεται φτερά φαντασίας για ν' ανοιχτεί στους αιθέρες της καρδιάς»

Ε. Σ.

Η Χαρούλα στους εφτά ουρανούς

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Με την **ΕΛΕΝΗ ΣΑΡΑΝΤΙΤΗ**

Ακριβώς όπως το όνομά της. Χαρούμενη, χαριτωμένη και καλόκαρδη. Μαθήτρια της Β' Λυκείου η Χαρούλα, Θεσσαλονικιά, βρίσκεται ξάφνου στη Λακωνία, φιλοξενούμενη μιας φιλικής οικογένειας. Ο ναυτικός πατέρας της, η μητέρα της κι ο μικρός αδελφός της είναι όμπροι Σομαλών πειρατών, μαζί με το εικοσιπενταμελές πλήρωμα του πλοίου που ταξίδευαν. Σκοπός των πειρατών είναι τα λύτρα. Ένας ύμνος στον κόσμο που μας περιβάλλει: τη «Γη-Πατριδα». Η Ελένη Σαραντίτη, βραβευμένη από τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου το 2011, συγγραφέας του βιβλίου «Η Χαρούλα στους εφτά ουρανούς», εκδόσεις Πατάκη, μας μιλά για το δώρο της φιλίας, τη φιλοξενία, την ελπίδα και το σεβασμό. Το εξώφυλλο φιλοτέχνησε η ζωγράφος Φωτεινή Στεφανίδη.

– Πού απευθύνεται;

«Σε εφήβους και νέους, αλλά

και σε ενήλικους».

– Το θέμα του;

«Είναι γνωστό πως οι πειρατές των θαλασσών τελευταίως έχουν γίνει ένα μέγιστο πρόβλημα παρά τα μέτρα που λαμβάνουν ορισμένα κράτη. Έχουν στοιχειώσει πια οι θάλασσες του Ομάν, του Ινδικού Ωκεανού, της Νότιας Κίνας. Αλλά και της Ερυθράς Θάλασσας, του Κόλπου του Αντεν και απόμακρων και απόμερων, δυσπρόσιτων σημείων όπου λημεριάζουν, έχουν τα κρησφύγετά τους οι σύγχρονοι πειρατές, θύματα κι οι ίδιοι αμαρτωλών εξουσιών».

– Απαγωγή ναυτικού;

«Της ηρώιδας μου, της γλυκιάς Χαρούλας, ο αρχιμηχανικός πατέρας απήχθη με όλο το πλήρωμα του ελληνόκτητου Μ/Τ "Seabird". Από Σομαλούς. Η δεκαεξάχρονη κοπέλα μην έχοντας στενούς συγγενείς φιλοξενήθηκε από την οικογένεια του καπετάν-Γιάννη, που ήταν ο γκαρδιακός φίλος του μαστρο-Ανάρργου, όπως του απευθυνόταν το πλήρωμα. Υπήρχε ένας όρκος παλιός,

που είχε δοθεί ανάμεσα στους δύο άνδρες, εάν υπάρξει κίνδυνος ή ανάγκη ο ένας θα στήριζε την οικογένεια του άλλου».

– Αληθινή ιστορία;

«Μια παιδική μου φίλη ο καπετάνιος σύζυγος, ο πρώτος και μόνος έρωτάς της, απήχθη προ πολλών χρόνων στη Θάλασσα της Κίνας και δεν επέστρεψε. Η Παρασκευούλα δεν μαυροφορέθηκε, αλλά δεν έβγαине να πάει ούτε στο φούρνο ούτε μέχρι τον κρεοπωλή ή την εκκλησία μην τυχόν και χτυπήσει το τηλέφωνο και είναι εκείνος. Ακόμη νομίζω τον περιμένει».

– Γενναιόδωροι οι ήρωές σας;

«Σε όλα σχεδόν τα έργα μου οι πρωταγωνιστές έχουν όμορφες, καθαρές ψυχές. Έχουν γενναιόδωρα αισθήματα, δεν πληγώνουν τους άλλους, είναι φιλόζωοι, σεβόνται τη φύση. Ακόμη και ο μεγάλος μας ήρωας Λεωνίδας, στο έργο μου "Η Θυσία", στην αγρύπνια του πριν απ' την τελευταία μάχη, συνομιλούσε με τα δέντρα και τη σελήνη. Βέβαια, οι Σπαρτιάτες ήταν ξακουστοί και

για τη λατρεία τους στη φύση».

– Πάντα φιλόξενοι...

«Οι πρωταγωνιστές μου είναι σεμνοί και πιστοί στην οικογένεια. Αγαπούν τα απλά πράγματα και μπορούν να θυσιαστούν για μια ιδέα. Ή για έναν φίλο. Είναι ευγενείς. Είναι και φιλόξενοι. Στο καινούργιο βιβλίο μου μάλιστα η φιλοξενία αγγίζει πια το θεϊκό. Εδώ πρωταγωνίστριες είναι οι γυναίκες, η Χαρούλα, η Ειρήνη και η ακατάβλητη γιαγιά. Στο θησαυροφυλάκιο της καρδιάς μου υπάρχει πλήθος από ανθρώπους που είναι άξιοι σεβασμού».

– Μια κρυμμένη Ελλάδα;

«Αυτό θα δείτε σε αυτό το μυθιστόρημα. Μια πατρίδα που ακόμη θαυματοουργεί. Από πολλή χωρίς σεβάστικα την πατρίδα και τους κάθε λογής αγώνες του λαού μας και με τα ίδια μάτια τους βλέπω ακόμη. Στα δε παιδιά βρίσκω μεγάλη ανακούφιση, τα εμπιστεύομαι. Ένας τρόπος να επουλωσουμε τις πληγές τους των ημερών είναι να τους προσφέρουμε ο καθένας από εμάς, ό,τι καλύτερο μπορεί».

